

חנה בן-דב

"חנה בן-דב" / הארץ / 4.3.66 / תע' יחיד / גלריה "הדסה קלצ'קין" / תל-אביב

וידוי של מבקר: תערוכתה של חנה בן-דב הביאתני במבוכה מסוימת; איני יודע כיצד לכתוב עליה. אפשר לכתוב: זה ציור. התרשמתי, נהייתי, אך אינני יודע אם זה מה שקרוי ביקורת. נדמה לי שביקורת אינה אמורה לבטא את התרשמויותיו של המבקר, אלא, אם הדבר אפשרי, לנסות לסמן את עקרונות המבנה והארגון הפנימיים של היצירה, את התכנים אליה היא מתייחסת, ובכך לנסות ולקרב את הצופה לציורים (וכל זה מעבר לדיון מעמיק יותר ומהותי יותר באשר לתפקידה של הביקורת - אם אמנם יש לה תפקיד כלשהו). במקרה זה, אם כי כאמור נהייתי מהציורים, איני מאמין שניתוח צורני יסביר די הצורך; לא שהדבר אינו אפשרי - הוא אפשרי בהחלט; אלא שנדמה לי כי במקרה זה אינו יעיל, ואפילו במידה המועטה של יעילות האפשרית במקרים אחרים. כל מה שיכול אני להציע הוא לבקר בתערוכה, להתבונן במרקם הצבעוני וליהנות.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004